

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Actio Tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

que consultatione communi communem Dominum cō-
fulamus. Nonne nobis respondet illico per prophetam,
mortem se nolle morientis : & per apostolum Paulum,
omnem hominem velle saluum fieri, & venire ad scien-
tiam veritatis ? Nunquam displicet Deo accelerata in
quocumque correctio. Tuæ sit hoc sanctitatis cum vene-
rando fratrum Concilio, vt orti in ecclesia strepitus com-
primantur, & finitum Deo * iuuante negotium votiua
correctione discamus. Conuentui autem nos deesse non
dicimus: neque enim ab his absentes esse possumus, qui-
bus nos vbicumque * positis, fides tamen vna coniungit.
Nolo nos corpore isto censerī, cuius præsentiam Aposto-
lus assignat infirmam. Illic sumus, quidquid illic pro om-
nibus agitur, cogitamus; spiritaliter agimus quod corpo-
raliter agere non videmur. Studeo quieti catholicæ, stu-
deo pereuntis saluti; si tamen voluerit ægritudinem con-
fiteri. Quod ideo dicimus, ne volenti se corrigere forsitan
deesse videamur. Nam si & nobis sustinentibus vnam, spi-
ritas sibi addiderit; impleatur, manentibus statutis priori-
bus, sui fructu iudicii; colligat quod sulco diabolico semi-
nauit, non nostro consilio, sed se periturus auctore. Pro-
bet nos veloces pedes ad effundendum sanguinem non
habere, quando sibi etiam remedium cognoscat oblatum.
His autem, quos erga catholicam fidem tua fraternitas
dicit se habere suspectos, si scripta direxerint, pro qualita-
te rerum eis nos respondere necesse est: in quo negotio
nemo * subripiet, quia tota cautione tractatur. Datum
Nonis Maiarum, Basso & Antiocho v. v. c. c. conf.

Ezech. 18.
v. 32.
1. Tim. 2.
v. 4.

1. Cor. 10.
ca. 10.

Isai. 5.

Psal. 13.

ANNO
CHRISTI
431.

* annate

* positis

* f. subri-
piet

ACTIO TERTIA.

ΓΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

POST consulatum domi-
norum nostrorum semper Au-
gustorum, Flauii Theodosii XIII.
& Valentiniani III. quinto Idus
Iulias, qui Ægyptiis est decimus-
septimus Epiphi, postero die ea-
dem sancta Synodo ad eundem
locum conueniente, piissimisque
ac Deo dilectissimis episcopis

ΤΟΙΣ Μὲν ἡ ὑπατίαν τῶν δεσπο-
τῶν ἡμῶν, Φλαυίου Θεοδοσίου τὸ
πεντακάθεκτον, καὶ Φλαυίου Οὐα-
λεντινιανοῦ τὸ τρίτον, τῶν αἰωνίων
Αὐγούστων, τῆς αὐτῆς πέντε εἰδῶν Ιου-
λίαν, ἢ ἕως ἔσθι κατ' Αἰγυπτίους Ἐπι-
φῆ 13. τῆς ἐπαύριον τῆς αὐτῆς ἀ-
γίας συνόδου συνελευσῆς ἐν τῷ
αὐτῷ τόπῳ, καὶ καθεδόντων τῶν θεοφιλεστάτων καὶ θεοσεβεστάτων Ἐπισκό-
πων,

ANNO
CHRISTI
431.

των, Ιουβενάλιος Ἐπίσκοπος Ἱεροσο-
λύμων Ἀρχιδιάκῃ καὶ Προϊέκτῳ δι-
λαβείστοις Ἐπισκόποις, καὶ Φιλίππῳ
διλαβείστον πρεσβύτερον εἶπε· Κα-
τὰ τὴν χθρὴς ἡμέραν συνεδροῦσης τῆς
ἀγίας ταύτης καὶ μεγάλης συνόδου, ἡ
θεοπέτρα ὑμῶν παροῦσα, μὲν τὴν ἀνά-
γνωσιν τῶν γραμμάτων τῶν ἀγιωτάτου
καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου τῆς μεγάλης
Ρώμης Κελεστίνου, ἤπισε τὰ ὑπομνή-
ματα τὰ περὶ τῆς ἐπιτήκασθαι καὶ
ἀρεσκῆς ἀρεσκῆς Νεστορίου ἀναγνωθῆ-
ναι· ἀκολουθῶν ἡ ἀγία σύνοδος τῆς το-
υτέρας ἐτύπωσε, εἰς ἀνάγνωσιν καὶ με-
μάθηκε τὴν αὐτῶν διδάμιν ἢ ὑμετέ-
ρα ἀγιότης, ἔτο διδάξαι καὶ τὰς ἰσώσθαι.

Φιλίππος πρεσβύτερος, ὁ πρε-
σβυτέρῳ τῆς δόξασι καὶ δόξας εἶ-
πε· Γεφάνερον μὲν ἡμῖν δὸς τῆς
ἀναγιώσεως τῶν περὶ τῶν ἀγιωτάτων
Νεστορίου ὁρῶντων ἐν τῷ ἀγίῳ συλ-
λόγῳ ὑμῶν· ἐν οἷς ὑπομνήμασιν ἐγνω-
μῶν, πάντα κανονικῶς καὶ τῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς ἐπισημῶν κεκρίθη, διὰ καὶ
νῦν ἀποδομῶν τὴν ὑμέτερον σέφειον, εἰ
καὶ ἐκ τῆς ἰσῶς, τὰ αὐτὰ καὶ ἀναγνω-
θέντα ἐν τῇ ὑμέτερα συνόδῳ, αὐτῆς
ἡμῖν ἀναγνωθῆναι ὅπως ἡμεῖς ἀκο-
λουθήσαντες τῷ τύπῳ τῆς ἀγιωτάτου
πάπα Κελεστίνου, τῆς ταύτης ἡμῖν τὴν
φροντίδα ἐχρήσαντος, ἐπὶ γὰρ μὲν
καὶ τῆς ὑμέτερας ἀγιωσύνης, δινη-
θῶμεν τὰ κεκριμῆνα βεβαιώσασθαι.

Εὐμελέα τῆς κατὰ τῆς ἰσῶς.

Ἀρκάδιος ὁ διλαβείστον Ἐπί-
σκοπος, καὶ πρεσβυτέρῳ τῆς δόξασι
καὶ δόξας εἶπε· Χάριτας ὁμο-
λογοῦμεν τῇ ὑμέτερα μακαριότητι, ὅτι τῇ ὑμέτερα Ἐπιθυμία καὶ τῇ αἰ-
τίσθαι τὸ ἱκανὸν ἐποίησατε δὸς τῆς περὶ τῶν ἀγιωτάτων καὶ νῦν ὁρῶντων ἢ ὑμε-
τέρα μακαριότης, ὅπως ἀκολουθήσαντες τῷ τύπῳ τῆς ὑμέτερας ἀγιότητος,
Concil. Tom. 5.

confidentibus, Iuuenalis Hiero-
solythorum episcopus Arcadio &
Proiecto reuerendissimis episco-
pis, & Philippo reuerendissimo
presbytero dixit: Hesternodie
confidente sancta hac & magna
Synodo, cum vestra pietas adesset,
post lectas literas sanctissimi
ac beatissimi magnæ Romæ epi-
scopi Cælestini, postulauit, vt cõ-
mentarii acti in depositione hæ-
retici Nestorii legerentur: idque
consequenter sancta Synodus fie-
ri precepit. Sanctitas igitur ve-
stra docere dignetur, num legerit,
ac perceperit vim eorum.

Philippus presbyter, & lega-
tus apostolicæ sedis dixit: Ex a-
ctorũ lectione cognouimus quæ
in Nestorium constituta sunt in
sancto vestro Concilio. In qui-
bus commentariis intelleximus,
omnia canonicè, & ex ecclesia-
stica disciplina iudicata esse. Ac
nunc quoque petimus a corona
vestra, quamuis superuacaneum
sit, vt quæ in vestra Synodo le-
cta sunt, rursus nobis etiam ea-
dem legantur; vt sequentes for-
mulam sanctissimi papæ Cæle-
stini, qui hanc curam nobis com-
misit, & vestræ etiam sanctita-
tis, iudicia vestra confirmare pos-
simus.

Interpretatio depositionis.

Arcadius reuerendissimus e-
piscopus, & legatus sedis apo-
stolicæ dixit: Beatitudini ve-
stræ gratias agimus, quod no-
stro desiderio ac postulato satis
ex actis feceritis. Ac nunc vestra
beatitudo iubeat, vt sequentes
sanctitatis vestræ formulam, edo-
cuerit, vt sequentes formulam
sanctissimi papæ Cælestini, qui
hanc curam nobis commisit, &
vestræ etiam sanctitatis, iudicia
vestra confirmare possimus.

Gggg

ceri possimus quæ a vobis definita sunt.

Memnon episcopus Ephesiorum dixit : Nihil prohibet, quominus ex postulato sanctissimorum episcoporum Arcadii & Proiecti, & reuerendissimi, ac Deo amabilissimi presbyteri Philippi, legatorum apostolicæ sedis magnæ Romæ, iterum etiam legantur acta in Nestorii hæretici depositione. Rursus ergo legantur.

Petrus presbyter Alexandrinus, & primicerius notariorum legit.

Post consulatum dominorum nostrorū Flauii Theodosii XIII. & Flauii Valentiniani III. semper Augustorum, decimo Kalend. Iulii, vigesimo octauo die Pauni iuxta Ægyptios, Synodo in Ephesiorum metropoli congregata ex decreto Deo amabilissimorum, & Christi amantium imperatorum, sedentibus in sanctissima ecclesia, quæ appellatur Maria, reuerendissimis & sanctissimis episcopis, Cyrillo Alexandria, qui etiam locum obtinebat sanctissimi ac beatissimi Cælestini archiepiscopi Romanæ ecclesiæ, & Iuuenali Hierosolymorum, & Memnone Ephesiorum, & Flauiano Philippensum, qui etiam locum tenebat Rufi reuerendissimi episcopi Thessalonicensium, & Theodoto Ancyræ Galatiæ primæ.

Post cetera sancta Synodus dixit : Cum præter alia, impiissimus Nestorius neque nostræ citationi obedire, neque sanctissimos religiosissimosque episcopos a nobis destinatos admittere voluerit, ad examinandam impiam

πε Πρὸς τοὺς ἄλλοις μὴτε ὑπακοδοῦσαι βεβηθέντος Ἐ* ἀσεβείας τοῦ Νεστορίου τῆ * ἡμερῶν κλήσεως, μὴτε μελέτῃς τῶν ἡμερῶν δόξα λαόντας ἀγιστάτους καὶ θεοφιλέστους Ἐπισκόπους προσδεξαμένους, ἀναγκαίως ἐχωρήσαι μὲν ἐπὶ τῆ ἐξέτασιν

διδοχθλιῶνα διωνδοῦ μὲν τὰ ὀρεσθέντα παρ' ἡμῶν.

Μέμνων Ἐπίσκοπος Ἐφεσίων εἶπεν· Οὐδὲν κωλύει καὶ τὴν ἀγιστάτων καὶ ὀσιωτάτων Ἐπισκόπων, Ἀρκαδίου καὶ Προϊέκτου, καὶ Ὀυλαβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου Φιλίππου τῆ δόξα ῥωμαϊκῆς καὶ ῥώμας τῆ μεγάλης Ῥώμας, καὶ δεύτερον πάλιν ἀγιστάτων τὰ πεπραγμένα Ἐπὶ τῇ κατὰ Νεστορίου τῆ ἀρεπικῆς. ὅθεν καὶ αὐτὸς ἀναγνωσκέσθωσαν.

Γέσθω πρεσβύτερος Ἀλεξάνδρειας, καὶ περιμνημένος νοταρίων ἀνέγνω.

Τοῖς μὲν τῆ ἰσαπίδου τῆ δεσποτῶν ἡμερῶν, Φλαυίου Θεοδοσίου τὸν τρικαίδεκατον, καὶ Φλαυίου Οὐλαβεστῆσαν τὸν τρίτον, τῶν αἰωνίων Ἀγούρων, τῆ ἑκάστη καλῶν Ἰουλιῶν, Παυνὶ εἰκάδι ὀσθῆ κατ' Ἀγούριους, σωδὸς συγκροτηθείσης ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει ἐκ θαύσεως τῆ θεοφιλεστάτων καὶ φιλοχρίτων βασιλέων, κατὰ δέντων ἐν τῇ ἀγιστάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ καλουμένη Μαρία, τῆ ἀσεβείων καὶ θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, Κυλλίου Ἀλεξάνδρειας, δέποντος καὶ τὸν τῆ ἀγιστάτου καὶ ὀσιωτάτου δεχόμενον τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Κελεστίνου, καὶ Ἰσθναλίου Ἱεροσολύμων, καὶ Μέμνονος τῆς Ἐφεσίων, καὶ Φλαυiano Φιλίππου, ἐπέχοντος καὶ τὸν τῆ Ὀυλαβεστάτου Ἐπισκόπου Θεσσαλονικέων, καὶ Θεοδότη Ἀγκύρας Γαλατίας πρεσβυτέρου.

Μετὰ τὰ ἐξῆς, ἡ ἀγία συνέδριος εἶπε

ANNO CHRISTI 431.

ANNO
CHRISTI
431.

ἡμῶν διὰ τὴν ἀρετὴν ἀναστρέψαντες αὐτὸν ἐκ τῆς ἑπι-
σκοπίας αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν συζητημάτων
ἡμῶν ἀναγνωσθέντων, ἐκ τῆς ἀρετῆς
ἡμῶν ῥηθέντων καὶ τῶνδε τῶν μη-
τροπόλεων, καὶ παρομιμαρτυρηθέντων,
δυσσεβῶς φρονούντων καὶ κηρύσσοντων,
ἀναγκάως κινηθέντες διὰ τὴν κακί-
αν, καὶ ἐκ τῆς ἐπισκοπίας τῆς ἀγιωτάτου
πατρὸς ἡμῶν καὶ συλλειτουργοῦ Κελεσ-
τίνου τῆς ἐπισκοπίας τῆς Ῥωμαίων ἐκκλη-
σίας, δακρύνοντες πολλάκις, ἐπὶ ταύ-
τῳ τῆς συνουσίας καὶ αὐτῶν ἐχωρή-
σαντων διὰ τὸ φασί. ὁ βλασφημῶν
τοίνυν ἡμῶν κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς ὡλεσε διὰ τὸ φρούσης ἀγιω-
τάτης σωθῆναι, ἀλλότριον εἶναι τὸ αὐτὸν
Νεστόριον ἕτερον ἐπισκοπικὸν ἀξιώμα-
τος καὶ παντὸς συλλόγου ἰερατικοῦ.

Καὶ ἐξῆς αἱ ὑπογραφαὶ τῶν δι-
λαβεστάτων ἐπισκόπων.

Ερμηνεία τῆς κατὰ θέσεως.

Φίλιππος πρεσβύτερος, καὶ πρε-
σβυτῆς τῆς ἀποστολικῆς καθεδρᾶς εἶ-
πεν· Οὐδενὶ ἀμφιβολῶν ὅστι, μάλ-
λον δὲ πᾶσι τοῖς αἰώσιν ἐγνώσθη, ὅτι ὁ
ἅγιος καὶ μακαριώτατος Γένης, ὁ
ἐξάρχος καὶ κεφαλὴ τῶν ἀποστόλων,
ὁ κίον τῆς πίστεως, ὁ θεμέλιος τῆς κα-
τολικῆς ἐκκλησίας, διὰ τῆς κλεῖδος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς σωτηρίας καὶ
λυτρώσεως τῆς γῆς τῆς ἀνθρώπων
ταῖς κλεῖς τῆς βασιλείας ἐδέξατο·
καὶ αὐτῷ δέδοται ὄξωσια τῆς δεξιᾶς
καὶ ἄριστες ἀμφοτέρων· ὅστις ἕως τῆς
νῦν καὶ αἰεὶ ἐν τοῖς αἰῶσι διαδόχους καὶ
ζῆ, καὶ δικάζει. πύτου τριγάρου
καὶ τῶν ἄλλων ὁ διάδοχος καὶ ποπι-
ρητῆς, ὁ ἅγιος καὶ μακαριώτατος
πάππας ἡμῶν Κελεστίνος ὁ ἐπίσκοπος εἰς ταύτῳ τῆς ἀγίας σωθῆναι διαδόχους

Concil. Tom. 5.

eius doctrinam necessario deue-
nimus. Deprehendentes itaque
partim ex literis commentariif-
que ipsius hic publice lectis, par-
tim ex sermonibus, quos paulo
ante in hac metropoli habuerat,
quiq; testimoniis comperti sunt,
ipsum impie sapere & prædicare:
coacti per sacros Canones, & epi-
stolam sanctissimi patris nostri &
comministri Cælestini Romanæ
ecclesiæ episcopi, lacrymis sub-
inde perfusi, ad lugubrem hanc
contra eum sententiam necessa-
rio venimus. Igitur Dominus no-
ster Iesus Christus blasphemis il-
lius vocibus impetitus, per san-
ctissimam hanc Synodum eum-
dem Nestorium episcopali digni-
tate priuatum, & ab vniuerso sa-
cerdotum consortio & coetu alie-
num esse definiuit.

Sequuntur deinceps subscri-
ptiones reuerendissimorum epi-
scoporum.

Interpretatio depositionis.

Philippus presbyter, & apo-
stolicæ sedis legatus dixit: Nulli
dubium, imo sæculis omnibus no-
tum est, quod sanctus beatissimus-
que Petrus apostolorum princeps
& caput, fideique columna, & ec-
clesiæ catholicæ fundamentum,
a Domino nostro Iesu Christo,
saluatore humani generis ac re-
demptore, clauis regni accepit,
soluendique ac ligandi peccata
potestas ipsi data est: qui ad hoc
vsque tempus, & semper in suis
successoribus viuuit, & iudicium
exercet. Huius itaque secundum
ordinem successor & locum te-
nens, sanctus beatissimusque pa-
pa noster Cælestinus episcopus,
nos ipsius præsentiam supplentes,

Gggg ij

ANNO CHRISTI 431.

Ιησῦς ἐκκλησίας ὁ ᾤδόντες ἱερεῖς. Διὰ τοῦτο ἀκολουθήσασι τοῖς τύποις τῶν πατέρων καὶ ἡ ἀποδοσι ἀγία σω- δος ἄετι καὶ ἡ βλασφημία καὶ προ- πέσις προσενέγκασα ἀπόφασι, ὡς ἐ- μὴ ἀδεδέντα πλὴν διόρθωσιν, μετ' ἐκείνων τῶν μετέδρα ἔχον, ἀλλ' ἔχον ἀ- πημι τῶν ὁμοιοπλῶν αὐτῶν ἡμετέ- ρος. ὅθεν γνωστέτω Νεστορίου, ἁλλο- τερον ἑαυτὸν εἶναι τῆς κοινωσίας τῆς ἱερω- σωμῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Επιμεινεία τῆς κατὰ θεσῶς.

Αρχάδιος ὁ βιλαβέσατος ὁμοιοπ- πος, καὶ πρεσβυτέρης τῆς ἀποστολικῆς κα- θέδρας εἶπε * Γολυδρύλλητος ἡμῶν, καὶ σακρύων μεσθ' ἡμῶν καὶ αἰτία ἀπὸ τῆς τύπου τῆς ἡμετέρας ἱερωσωμῆς καὶ Νεστορίου ὅς ᾤδασα τοῖς γραμ- μασι τῆς ἀποστολικῆς κατὰ θεδρας, ἐπὶ γε μὴν καὶ τῆς ἡμετέρας μακαριότητος, ἀπὸ τῆς Φαύλου δόγματος, καὶ τῆς κακο- θελοῦς γνώμης, πλὴν ἀδὲξ βεβλόμενος, ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις ἡ κατ' αὐτῶν ὄξενε- χθεῖσα πεφανερωθῆ. ὅς καὶ μὴ σκοπή- σαις ἑαυτῶν καιρὸν εἶναι διορθώσεως, καὶ τῆς τύπου τῆς ἀποστολικῆς κατὰ θεδρας ἐπὶ ἐ- δέξατο, ἰσομνησίν τε, καὶ προσεχθῆν, δι' ἧς ὑμῶν γένη, πάντων τῶν ἀγίων ἱε- ρέων εἰς ποσὸν πλὴν ἡ ἐλὴ λακεν ἀσέ- βησι, ὡς εἰς τῆς ποιητῶν καὶ λυβωτῶν τῆς αὐτῶν, ὅτι κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν ὅτι Χριστὸν, καὶ σωτῆρα τῶν ἡμῶν τῶν αἰ- θεροπίνων, πλήρη βλασφημίας προσ- ενεγκῆν ἐπόλησε διδασκαλίαν· ὡς ἐ- παρὶς καλῶς κανονισθείσας, καὶ θεῶν ἡρ- μοσμένας διανοίας ἑαυτῶν ἡμετέρας γέ- νοις, ὡς ὁ ὄφιος ὁ δὲ χαῖμος, ὁ λιθίσις ὑπέσειλθεν ἀμνημονήσας προσῶτον τῆς αὐτῶν σωτηρίας, καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ἀγνωσίαν νοσήσας τῆς πατερικῶν παραδόσεων ἀμνημονήσας ὅτι καὶ κη-

Iesum Christum non est veritus. Propterea patrum sanctiones fe- cuta præfens sancta Synodus, ad- uerfus impium temerariumque Nestorium lata sententia defini- uit, vt is qui emendationem spre- uit, cum eo partem habeat, de quo scriptum est: Et episcopatum eius accipiat alter. Quamobrem in- telligat Nestorius, se a commu- nione sacerdotii ecclesie catho- licæ alienum esse.

Interpretatio depositionis.

Arcadius reuerendissimus epi- scopus, & apostolicæ sedis lega- tus dixit: Ingentem luctum, tri- stitiamque lacrymis plenam, ac molestiam, sacerdotii vestri sen- tentia, & ipse Nestorius nobis at- tulit: qui per literas apostolicæ sedis, ac vestræ quoque beatitudi- nis admonitus ob peruersum do- gma, prauamque opinionem, er- rare volens, (quemadmodum id lata in illum sententia satis aperte ostendit) quique non attendens oblatam sibi correctionis occa- sionem, apostolicæ sedis præcep- tum contempnit, & omnium san- ctorum sacerdotum admonitio- nem & adhortationem, qua fani- tatem recuperare poterat, re- spuit: in tantam enim progressus est impietatem, vt in suum quo- que creatorem ac redemptorem, humanique generis saluatorem, Dominum nostrum Iesum Chri- stum, doctrinam blasphemie ple- nam depromere non dubitarit, mentesque hominum recte infor- matas, Deoque coaptatas, veluti serpens antiquus, subrepens de- ceperit; suæ primæ salutis, æter- næque vitæ oblitus, & paterna- rum traditionum ignorance la-

Act. 1. ex P/al. 108.

ANNO
 CHRISTI
 431
 607

Καὶ ὡς, τὸ διαστροφῶν τὸ εἰαυτὸ ἀρέ-
 σως εἰσενέγκειν διὸ δὴ καὶ ὁ ἐ-
 λω ὁ ἀνθεντίας τὸ ἀγίας ἀποστολικῆς
 καθεδρας πρεσβείας, καὶ τῶν ἀδελ-
 φῶν τὸ ἀποφάσεως ἐκβίβασθὲς ὑπὸ
 τῶν μνημονώδεντα Νεστόριον, τὸ
 τῆς ἀληθείας ἐχθρόν, τὸ Φθορέα τὸ π-
 σεως, ὡσανεὶ τούτων ὑποβίθων, ἐκ-
 πὸς τῆ βαθμοῦ ἐστὶ τῆς Ἰπποκοπικῆς
 ἱερέως, καὶ τῆς κοινωνίας πάντων τῶν
 ὀρθοδόξων ἱερέων.

Κύριλλος Ἰπποκοπος Ἀλεξαν-
 δρείας εἶπεν· Αἱ κατὰ δέσας αἱ γενη-
 μέναι παρὰ τῶ ὁσίων καὶ θεοσε-
 βεσάτων ἐπισκόπων Ἀρκადίῳ καὶ Προ-
 κτίῳ, ἐπὶ γὰρ καὶ τῶ θεοσεβεσά-
 του πρεσβυτέρου Φιλίππου, δὴ λαὸν τῆ
 ἀγίας συνόδου κατέστη κασι. κατέδεντο
 γὰρ τὸ πόνον ἀναπληρωῦντες τὸ ἀπο-
 στολικῆς καθεδρας, ἡ ἀπάσης δὲ τῆ καὶ
 πλὴν ὁσίων ἀγίας συνόδου τῶν θεοφι-
 λεσάτων καὶ ἀγαπῶντων Ἰπποκόπων.
 ὅθεν καὶ τῶ ἡδὴ ὁρεθέντα παρὰ τῶ ἀ-
 γιωπάτου καὶ θεοφιλεσάτου Ἰπποκό-
 που Κελεστίνου ὁ ἐβίβασθ· συνηνεσαν
 δὲ ἐ τῆ ψήφω τῆ ὁξενεχθείση καὶ τῶ
 ἀρελικῶ Νεστορίου παρὰ τῆς ἀγίας
 συνόδου, τῆς συναχθείσης ἐνθάδε
 καὶ πλὴν Ἐφεσίων μητροπολιν. διὸ
 συναπείδωσαν τοῖς ἡδὴ πεπερασμέ-
 νοις τὰ καὶ πλὴν χθὲς καὶ σήμερον
 περαχθέντα ὑπομνήματα· περσα-
 γάσω δὲ τῆ θεοσεβεία αὐτῶν, ὡς καὶ
 ἰδίᾳ ὑποσημασίωσθ καὶ τὸ συνήδεις
 φανεράν κατὰ σῆσθαι τὸ πρὸς ἀπαν-
 τας ἡμᾶς κανονικῶν συναγερῶν.

Ερμηνεία τῆς κατὰ δέσεως.

Ἀρκάδιος ὁ βίβλα βεσάτος Ἰπποκο-
 πος, καὶ πρεσβυτῆς τῆ Ῥωμαίων ἐκ-
 κλησίας εἶπε· Κατὰ τὰ πεπερασμένα

est, suæ hæreseos peruerfitatem
 inuehere ausus fuerit; propter
 ea & ego quoque auctoritate le-
 gationis apostolicæ sedis, vna
 cum fratribus sententiæ execu-
 tor existens, definio memora-
 tum Nestorium, veritatis inimi-
 cum, fideique corruptorem,
 tamquam iis, de quibus accusa-
 tus est, obnoxium, a gradu epi-
 scopalis honoris, & ab omnium
 præterea sacerdotum orthodo-
 xorum communionem remotum
 esse.

Cyrillus episcopus Alexandria
 dixit: Quæ Arcadius & Proie-
 ctus sanctissimi piissimique epi-
 scopi, necnon Philippus religio-
 sissimus Romanæ ecclesiæ pre-
 sbyter, deposuerint, perspicue
 sancta Synodus percepit. Depo-
 fuerunt enim, suppletes locum
 sedis apostolicæ, totiusque Sy-
 nodi sanctissimorum Deoque di-
 lectissimorum occidentalium e-
 piscoporum. Quare cum ea, quæ
 a Cælestino sanctissimo, Deo-
 que dilectissimo episcopo decre-
 ta iam fuerant, executi sint, san-
 ctæque Synodi, quæ in hac E-
 phesiorum metropoli conuenit,
 sententiæ contra hæreticum Ne-
 storium latæ adstipulati sint; con-
 sequens est, vt eorum quæ he-
 sterno, hodiernoque die acta
 sunt, commentarii superioribus
 actis attexantur, ipsorumque pie-
 tati offerantur, quo propria ob-
 signatione, vt moris est, pla-
 nam faciant ac manifestam cum
 omnibus nobis canonicam af-
 fensionem.

Interpretatio depositionis.

Arcadius reuerendissimus epi-
 scopus, & Romanæ ecclesiæ lega-
 tus dixit: Iuxta sanctæ huius Sy-

nodi acta, non possumus eorum doctrinam nostris subscriptionibus non confirmare.

Sancta Synodus dixit: Cum Arcadius & Proiectus reuerendissimi, religiosissimique episcopi & legati, & Philippus presbyter & apostolicæ sedis legatus, consentanea sint locuti, consequens est, ut promissis suis satisfacientes, etiam subscribendo acta confirmet. Proinde actorum commentarii ipsis exhibentur.

Interpretatio depositionis.

Philippus presbyter, & apostolicæ sedis legatus, commentariis subscripsi.

Arcadius episcopus, & apostolicæ sedis legatus, sententiæ in Nestorium, schismatis & hæresis, omnisque blasphemiarum & impietatis auctorem pronuntiata subscripsi.

Proiectus episcopus, & apostolicæ sedis legatus, iusto sanctæ huius & œcumenicæ Synodi iudicio, prout ex actis edocti sumus, per omnia assentiens, impii Nestorii depositioni subscripsi.

Γροϊέκτου Ἐπίσκοπου καὶ πρεσβυτέρου τῆς δόξολογικῆς καθέδρας, καὶ δικαίᾳ κρίσει τῆς ἁγίας ταύτης καὶ οἰκουμένης συνόδου, καὶ τῶν πεπραγμένων ἐμαρτύρησιν, καὶ πάντα ἑξακολουθῶν, τῆς καταιρέσεως τῆς ἀσεβοῦς Νεστορίου ὑπέγραψα.

ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, αἰατῶς καὶ ἐαυτῶν διδασκαλίᾳ τῆς ἐαυτῶν ὑπογραφαῖς βεβαιωμένοι.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν Ἀκολουθῶν διαλαλησάντων τῶν βίβλα βεβαιωμένων καὶ πρεσβυτέρων, Ἀρκαδίου καὶ Γροϊέκτου, καὶ Φιλίππου τῆς πρεσβυτέρου καὶ πρεσβυτέρου τῆς δόξολογικῆς καθέδρας, ἐπιμνημόνιστον, τῆς οἰκείας ὑποθέσεως τὸ ἱκανὸν ποιούτως, καὶ διὰ ὑποσημειώσεως βεβαιωσάμενα πεπραγμένα. πεπραγμένω τῶν αὐτῶν τῶν πεπραγμένων ὑπομνήματα.

Ερμηνεία τῆς κατὰ δόξολογίας.

Φίλιππος πρεσβύτερος καὶ πρεσβυτέρου τῆς δόξολογικῆς καθέδρας, τοῖς ὑπομνήμασιν ὑπέγραψα.

Ἀρκαδιὸς Ἐπίσκοπος καὶ πρεσβυτέρου τῆς δόξολογικῆς καθέδρας, τῆς ἐξενεχθείσης δόξολογίας καὶ Νεστορίου τῆς αὐθέντου τῆς ἁγίας καὶ ἀρεσίας, ἀπίστης βλασφημίας καὶ ἀσεβείας, ὑπέγραψα.

ANNO
 CHRISTI
 434.

Ἰσον ἀναφοράς πρὸς τὸν ὁσέβει-
 σάτους βασιλέας πρὸς τὸν ἀπὸ
 Ρώμης ἐλθόντων Ἐπισκόπων,
 καὶ πρεσβυτέρων, διὰ τῆς δια-
 κόνου Εὐτυχίου παρὰ τῆς ἀγίας
 συνόδου.

Τοῖς ὁσέβεισάτοις καὶ θεοφιλεστά-
 τοις, Θεοδοσίῳ, καὶ Οὐαλεν-
 τινιανῶ, νικηταῖς, Ἑσπαίουχοις,
 ἀεὶ Αὐγούστοις, ἡ ἀγία συνό-
 δος, ἡ χάρις Χριστοῦ, καὶ
 νάμαλι τῆς ὑμετέρου κερταῖς
 συναχθεῖσα ἐν τῇ Εφεσίῳ μη-
 τρὸπολει.

ΤΗΝ πρὸς τὸν ὁσέβεισάτου ὑμῶν
 Φρονίδα τε καὶ σπουδὴν, φι-
 λόχρηστοι βασιλεῖς, διὰ τὴν ἀμύνην
 ὁ τῶν ὁλων θεός, καὶ τῶν ἀγίων
 Ἐπισκόπων τῶν καὶ δύναν τῶν ζήλω-
 τας ψυχῶν ἀνεπίεστον εἰς ἐκδι-
 κησιν τῆς ὑβερσμένου Χριστοῦ εἰ γὰρ
 καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ὁδοῦ διάστημα
 φθάσαι πρὸς ἡμᾶς εἶρξε πᾶν τὸ
 πλῆθος ἐκείνο τῶν ἀγιωτάτων Ἐπι-
 σκόπων, ἀλλὰ αὐτόθι συναχθέντες,
 πρὸντῶ καὶ τῆς τῆς μεγάλης Ρώ-
 μης ὁσιώτου καὶ θεοφιλεστάτου
 Ἐπισκόπου Κελεστίνου, καὶ νῦν τὸ
 ἡμέτερον φρόνημα τῆς πίστεως μὲν
 πολλῆς ἀνεκλήρυξεν τὴν συμφωνίας,
 καὶ τὸν ἕξω πύτου φρονήσαντας,
 ἀλλοτελοῖς εἶναι παντελῶς ὠρεσαν
 παντὸς ἱερατικοῦ κλήρου, καὶ βαθ-
 μοῦ. ταῦτα μὲν δὴ καὶ πρὸς τὸν καὶ
 ὁ τῆς μεγάλης Ρώμης ἀγιωτάτου
 Ἐπισκόπου Κελεστίνου, πρὶν συλλε-
 γεῖν τὴν ἀγιωτάτων ταῦτων συνό-
 δον, διὰ τῶν ἐαυτῶν γραμμάτων ἐμμένυσεν,
 Ἐπιστρέψας τῶν ἀγιωτάτων καὶ
 Concil. Tom. 5.

*Exemplum relationis de episco-
 pis & legatis, qui ab urbe
 Roma venerunt, quam san-
 cta Synodus per Eutychem
 diaconum ad piissimos im-
 peratores misit.*

*Piissimis, Deoque dilectissimis
 Theodosio & Valentiniano,
 victoribus, triumphatoribus,
 semper Augustis, sancta Sy-
 nodus, qua gratia Christi,
 vestraeque maiestatis nutu in
 Ephesiorum metropoli congre-
 gata est.*

VESTRAM, Christianissimi
 imperatores, erga pietatem
 curam & studium, vniuersorum
 Deus gratum acceptumque ha-
 bens, etiam sanctorum occiden-
 talium episcoporum animos ze-
 lo, vt Christum contumelia affe-
 ctum vindicarent, excitauit. Nam
 licet maximum itineris spatium
 vniuersam illam sanctissimorum
 episcoporum multitudinem ad
 nos peruenire prohibuerit; attam-
 en illic simul congregati, Cæ-
 lestino sanctissimo piissimoque
 magnæ Romæ episcopo etiam
 præsentem, & nunc nostram de fide
 sententiam magno consensu præ-
 dicarunt, eosque qui diuersa sen-
 tiunt, ab omni prorsus sacerdotii
 forte, graduque alienos esse de-
 finierunt. Et hæc quidem etiam
 antequam sanctissima hæc Syno-
 dus conueniret, Cælestinus san-
 ctissimus magnæ Romæ episco-
 pus per literas suas indicauerat,
 Cyrilloque sanctissimo, Deoque
 H h h h

dilectissimo magnæ ciuitatis Alexandrinæ episcopo, vt suas vices subiret, commiserat. Sed & nunc denuo aliis etiam literis sanctæ Synodo, quam vestra maiestas in Ephesiorum metropoli conuenire præcepit, hæc significauit. Misit autem has literas per Arcadium & Proiectum sanctissimos episcopos, & Philippum religiosissimum presbyterum magnæ Romæ, qui Cælestini sanctissimi, Deoque dilectissimi episcopi præsentiam suppleunt. Quia ergo viri isti qui venerunt, totius occidentalis sanctæ Synodi sententiam nostræ huic Synodo per literas exposuerunt, sensumque de fide & pietate nobis consonum declararunt, & eadem quæ nos, decreuerunt, tum per literas, tum per ea quæ in mandatis acceperant, quæ & in scriptis deposuerunt; necessario, quod officii ratio postulabat, de consensu illorum nobiscum ad maiestatem vestram retulimus; vt pietati vestræ certo constet, iudicium quod paulo ante a nobis exiit, esse vnam communemque totius terrarum orbis sententiam: quam vester circa fidem & pietatem zelus effecit vt aperte doceremus ac palam faceremus. Cum itaq; negotium hoc finem maiestati vestræ peroptatum, ecclesiisque omnibus tutissimum, & fidei firmitatem afferentem, iam acceperit; rogamus vestram pietatem, vt ab hac cura & peregrinatione nos tandem absoluat; (quorum alii paupertate premuntur, alii morbo detinentur, alii senectute grauantur, nec diutius

θεοφιλεστάτω Ἐπισκόπῳ Κυρίλλῳ
τῷ τῆς Ἀλεξανδρείων μεγαλοπ-
λεως κὶ τῷ αὐτῷ ἐπέχον τόπον, ἔνω
δὲ αὐτῶν καὶ δι' ἐτέρον γραμμάτων
ταῦτα δὴλα τῆς ἀγίας συνόδου κατέ-
σεν· ἡ συνάξις αὐτῶν τὸ ὑμέτερον κρά-
τος προσέταξεν ἑπὶ τῆς Ἐφεσίων μη-
τροπόλεως· ἀ καὶ ἀπέστειλε διὰ τῶν
ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων, Ἀρκადίου
καὶ Προϊέκτου, κὶ τοῦ θεοφιλεστάτου
πρεσβυτέρου Φιλίππου τῶν μέγα-
λης Ῥώμης, ἀπαληρωῶτων πῶ
παροίσαν τῶ ἀγιωτάτου καὶ θεοφι-
λεστάτου Ἐπισκόπου Κελεστίνου. ἐπεὶ
οὐδ' οἱ ἄνδρες ἄρα ἠρόδοτοι ἢ γνώ-
μιω πάσης τῆς δύσιν ἀγίας συνό-
δου φανεράν τῆ ἐνταῦθα ἡρωμένη
συνόδου πεποιθήσασιν διὰ τῶν γραμμά-
των, σύμφωνόν τε ἡμῖν τὸ φρόνημα
κὶ τῆς δισσεβείας καὶ τῆς πίστεως ἐδέξαν,
καὶ ἡμῖν * ὁμόθυροι διὰ τῶν ἑπι-
σκόπων, καὶ τῶν ἐπιτελεσθέντων αὐ-
τοῖς, ἀ καὶ ἐβράβησαν κατέθεντο, γε-
νήσονται, ἀναγκαίως καὶ περὶ τῶ αὐτῶν
πρὸς ἡμᾶς συμφωνίας προσέξου-
τες τὰ εἰκότα, ἐπὶ τὸ ὑμέτερον ἀνυπέ-
καμνον κράτος· ὡς εἰδέναι ἔχοι ἡ ὑμῶν
δισσεβεία, ὅτι μία καὶ κοινὴ ἡ ἐπι-
σκόπων τῆς οἰκουμένης, ἡ παρ' ἡμῶν
ἐνασχῶν ἐξενεχθεῖσα κελὶς γε-
νηται· ἡ ἀναδιδαχθεῖσαι, κὶ φανε-
ράν γενέσθαι, ὅ περὶ τῶν πῶ καὶ τῶ
δισσεβείαν ὑμῶν ζῆλος παρεσκύδασεν.
ἐπεὶ οὐδ' οὐκ τῆς ὑποδύσεως πῶ εἰ-
ληφεν δικαῖόν τε τῶ ὑμέτερον κρά-
τος, κὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπάσης ἀσφα-
λέσασθαι, κὶ τῆς πίστεως τὸ βέβαιον ἀδεί-
χον, δεόμεθα τῶ ὑμῶν δισσεβείας, ἀπέ-
να λαιπὸν ἡμᾶς τῆς τε φρονήσεως, κὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐξῆς διαγωγῆς, ἔδω μὲν πενία
σφιζόμενοι, ἔδω δὲ νόσω σωεζόμενοι, ἔδω δὲ τῶ γῆρα καμπίομενοι,

ANNO
CHRISTI
431.

καὶ πλὴν ἐπὶ τῆς ξένης διατειβώ-
 ῃ πλὴν Φέρειν οὐ διωαυδύοις,
 ὡς καὶ Ἰνας ἐξ ἡμῶν Ἐπισκόποις
 καὶ κληρικοῖς ἀποθανεῖν ὡς λοιπὸν
 παυσαυδύοις τῆς τοιαύτης μελέμνης,
 φρονήδα τῆς κτ' πλὴν μεγαλόπολιν
 ἐκκλησίας ποιήσασθαι. καλυέσθαι δὲ
 καθικαυθόμην καὶ τὰ πρὸς τὸν κτ'
 τόπον ἀρχοντας ἠπάλημδύα γράμ-
 ματὰ πέμπασθαι, ὡς μὴ Ἰνα πάλιν
 ἐπέραν δυσέρεαν ἐντεδίωαι τῆς
 ἐκκλησίας, ἢ θλίψιν ἐπαναστήσασθαι
 ἐν τῆς ἐαυτῶν χώραις πῶς ἀγα-
 τῆτοις Ἐπισκόποις. τῆς γὰρ δισεβείας
 ἀναδύχθεις, καὶ πάσης τῆς οἰκου-
 μῆνης σύμφωνον ἐπ' αὐτῆ ἡφ' ὅ
 ἐξενεγκούσης, πλὴν ὀλίγων τῶν τῆς
 δισεβείας πρῶτων πλὴν Νεσο-
 ελου Φιλίδου· δικασθαι ἀποδύμην γρά-
 ρην, δέομην τῆς ὑμετέρου κραυτοῖς,
 ἀνεδίωαι λοιπὸν ἡμᾶς τῆς φρονή-
 δος, καὶ ἐχεσθαι τῆς χροονίας τῆς
 μέλλοντος, καὶ ἐντυφῆσαι λοιπὸν τῆ
 βεβαιωθεῖση πίστι τε καὶ δισεβεία, καὶ
 * καθεῖσθαι καὶ εἰλικρινῶς τὰς ὑπὲρ τῆς
 ὑμετέρου κραυτοῖς ἀναπέμψαν πρῶτον
 ἀγαστῶν δεασθῆ τ' ὅλων Χρυσῶν.

Κύριλλος Ἐπίσκοπος Ἀλεξάν-
 δρείας ἀνὴνέκε. Καὶ Ἰσάκρησαν
 πάλτις ἐν τῆ * Ἰσάκρησαν Ἰσσομνη-
 μάτων ὑλαβέσασθαι Ἐπίσκοποι.

in externa regione possunt hære-
 re, adeo vt e nobis episcopi non-
 nulli & clerici vita defuncti sint)
 quo iam tali sollicitudine leuati,
 magnæ illius ciuitatis ecclesiæ
 curam suscipiamus. Supplicamus
 etiam, vt arceantur literæ quas
 ad singulorum locorum præfe-
 ctos mittendas quidam minan-
 tur, ne aliqua rursus difficultas
 ecclesiis ingeratur, neve affli-
 ctio sanctissimos episcopos in suis
 ipsorum regionibus inuadat. E-
 nimuero pietate iam declarata,
 totoque terrarum orbe conso-
 nam de illa sententiam proferen-
 te, paucis tantum exceptis, qui
 Nestorii amicitiam pietate potio-
 rem ducunt; iustam hanc gra-
 tiam petimus, supplicantes ma-
 iestati vestræ, vt hac cura nos
 iam relaxet; liceatque nobis &
 futuri (episcopi CP.) ordinatio-
 ni incumbere, & deinceps ex
 confirmata fide & religione vo-
 luptatem capere, & pure since-
 reque preces pro vestro imperio
 ad Christum vniuersorum Domi-
 num dirigere.

Cyrillus episcopus Alexan-
 driæ retuli. Subscripserunt au-
 tem omnes reuerendissimi epi-
 scopi in commentariorum serie
 recensiti.

Exemplum epistolæ sacræ Synodi ad Clerum, populumque Constantinopolitanum, de Nestorii depositione.

Ἰσον Ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν κληρὸν, καὶ λαὸν Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τῆς καθαρῆς ὁμοιωσεως Νεστορείου.

ANNO
CHRISTII
431

Sancta & magna & œcumenica Synodus, Dei gratia in Ephesiorum metropoli congregata, piissimis & reuerendissimis compresbyteris, ac diaconis, & uniuerso clero ac populo sanctæ Dei ecclesiæ Constantinopolitanæ, in Domino salutem.

Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη συνὸδος καὶ οἰκουμένη, ἡ χεῖρε θεοσωαχθεῖσα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, τοῖς θεοσεβέστατοις καὶ βλαβεστάτοις συμπρεσβυτέροις, καὶ διακόνοις, καὶ παντὶ τῷ κληρῷ, καὶ τῷ λαῷ τῆς ἁγίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

HVC deuenimus, vt rem apprime luctuosam vobis indicare cogamur. Primo sane, quod factum est, defleuimus; tum vero necessitas eo nos adigit, ne videlicet plures impietatis lue corripentur, vt ipsam morbi huius causam excindere compelleremur. Amotus est enim a sacerdotio Nestorius, propriæ impietatis damnationi adiunctus, eiusque parergon factus. Cuius quidem impietatis vos testes estis ex iis quæ sæpenumero ausus est apud vos disserere. Ad hæc mala accesserunt illa quoque, quæ hie itidem blasphemio ore profudit. Nam neque indicta sancta Synodus, neque multitudo, quæ pietatis gratia congregata est, illius impetum compescuit; verum grauiores blasphemias adiecit, dicens nolle se bimestrem, aut lacte nutritum adorare; neque illum, qui fugit in Ægyptum, Deum nominare. Vnde fit, vt vniuersa Saluatoris dispensatio, nostri causa suscepta, simplicioribus dubia

EΠΙ τὸ πολυσένακτον ἡλδοῦν μινύμα, ὡς περὶ μὲν ἐπὶ τῷ γεγονότι δακρύσαντες, ὑποδὲ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς, καὶ τῆς μη πολλοῖς ἀλάναι τῷ τῆς ἀσεβείας λογμῶν, βιασθέντες ἐκκόψαι τὸν αἵμα τῆς νόσου ταύτης. πέπαυται γὰρ τῆς ἱεροσωμῆς Νεστορείου, παρέργον τῆς ἐαυτοῦ ἀσεβείας γυνοῦντος. ἡς μέρτυρες ἡμεῖς ἐκ τῆς πρὸς ὑμᾶς πολυμηθεῶν πολλάκις πρὸ αὐτῶν διαλέξεων. ὡς οὐδὲν δὲ τῆς κακῶν καὶ ἡ ἐν ταῦτα βλασφημία. οὔτε γὰρ ἡ ἐπαγγελθεῖσα ἀγία συνὸς, οὔτε τὸ πλήθος τῆς ἀσεβείας σμειλεμένων ἐπέργον αὐτῆς ὁρμῆς. ἀλλὰ ὡς οὐδὲν καὶ βλασφημίας χαλεποτέρας, διμύμα καὶ γαλακτοῦ φηδεντα μὴ ἀναρχῆσαι ὡς οὐκ εἶναι, καὶ εἰς Αἴγυπτον φυγόντα μὴ ὀνομάζειν θεόν. ὡς ἐν τῷ πᾶσι πᾶσι δι' ἡμᾶς παρὰ τῆς σωτηρίας γυνομένην οἰκονομίαν μικροῦ γυνομένου τῆς

ANNO
CHRISTI
431.

ἀπλουτέροις ἀμφίβολον. τῆς δὲ ὑμε-
τέρας βίχης γλυτάω ἔργον, ἵππε-
ταμύως τελουμένης παρὰ θεόν, ὡς
ἄξιον τῆς θεοῦ τῆς μεγαλοπόλεως
ἀναδεχθῆναι, ὡς ἵπποκοπήσιν τε
ὑμέτερα μέλλοντα. τὸ δὲ βασιλευ-
σης δισσεβάς* διθωομύνης πόλεως,
κοινὸν ταῖς ἀπανταχοῦ ἀγίας τῆς θεοῦ
ἐκκλησίαις τὸ ἔργον γίνεται.

* ἀνα-
δεχθῆναι.

* δισσε-
βάς.

* ἀγίας

Κυρίλλῳ ἱπποκοπος Αλεξαν-
δρείας ἐβρώδασι ὑμαῖς ἐν κρείω βί-
χουμαι, ἀγαπητοὶ καὶ ποδηνότατοι ἀ-
δελφοί.

Φίλιππος πρεσβύτερος ἐκκλησίας
ἀποστόλων,

Ιουβενάλι ἱπποκοπος Ἱεροσολύ-
μων,

Αρκάδιος ἱπποκοπος ληγάτος,

Προϊεκτος ἱπποκοπος ληγάτος,

Φίρμος ἱπποκοπος Καισαρείας,

Φλαυιανὸς ἱπποκοπος Φιλίππων,

Μέμνων ἱπποκοπος Εφέσου,

Θεόδωτος ἐπίσκοπος Αἰνυρίας,

* Βερεμὸς ἐπίσκοπος Πέργης.

* Βερεμὸς

Ὀντων τῶν καθελόντων Νεστόριον
ὑπὲρ τοῦ διακοσίου, ἠρκέσθημεν ταῖς
ἐκκειμέναις ὑπογραφαῖς.

fere sit reddita. Orandus est au-
tem vobis Deus intenta precatione,
ut dignus sede magnæ ciuitatis
aliquis declaretur, qui vestrum
episcopatum administraret. Nam si
regia ciuitas pie fuerit gubernata,
ceteræ quoque omnes ecclesie
sanctæ Dei commodum hinc
reportabunt.

Ego Cyrillus Alexandriae e-
piscopus opto vos in Domino
valere, dilecti ac desideratissimi
fratres.

Philippus apostolorum ecclesie
presbyter,

Iuuenalis Hierosolymorum epi-
scopus,

Arcadius episcopus & legatus,

Proiectus episcopus & legatus,

Firmus Cæsareæ episcopus,

Flauianus Philippenſium episco-
pus,

Memnon Ephesiorum episcopus,

Theodotus Ancyrae episcopus,

Berinianus Pergesium episcopus.

Cum supra ducentos extite-
rint, qui Nestorium deposuerunt,
his subscriptionibus contenti fui-
mus.

ΓΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ACTIO QVARTA.

Λίβελλοι ἱπποδοθέντες τῇ ἀγία συνό-
δῳ παρὰ τῶν ἀγιοπάτων ἱπποκόπων,
Κυρίλλου Αλεξανδρείας,
καὶ Μέμνωνος Εφέσου.

Libelli oblati sanctæ Synodo a
sanctissimis episcopis, Cyrillo
Alexandrino, & Mem-
none Ephesiorum.

ΤΟΙΣ Μὲν πρῶτον Ἰωαννῶν τῶν
δισκοπῶν ἡμῶν, Φλαυίου Θεο-
δοσίου τὸ τελευτήσαντος, καὶ Φλα-
υίου Οὐαλεντινιανοῦ τὸ τελευτήσαντος,
ἀγωνίων Αὐγούστου, τῆς κατὰ δεκάτην
Καλανδῶν Αὐγούστου, συνόδου

POST consulatum domino-
rum nostrorum semper Au-
gustorum, Flauii Theodosii XIII.
& Flauii Valentiniani tertium,
XVII. Kalend. Augusti, Synodo

H h h iij

Annotations in the left margin, including 'ANNO CHRISTI 431.', 'ANNO 431.', and various Greek characters.